

تقدیر روس‌ها از افسانه محلی خوزستان

مستند «بابلویی» به نویسندگی و کارگردانی محمد احسانی، در اختتامیه دوازدهمین جشنواره فیلم‌های مستند داکر مورد تقدیر هیات داوران بخش فیلم‌های کوتاه قرار گرفت. این جشنواره از ۱۲ تا ۲۲ شهریور در مسکو برگزار شد و یاسر طالبی، مستندساز ایرانی، از داوران این دوره بود.

«بابلویی» پیش از این نیز در جشنواره محیط زیست فیکا برزیل، جایزه بهترین فیلم بخش کوتاه را دریافت کرده بود.

این مستند با پیوند یک افسانه محلی در هندوچان به نام بابلویی، تأثیرات مخرب صنایع نفت و پتروشیمی خوزستان بر محیط زیست و اقلیم منطقه را روایت می‌کند؛ افسانه‌ای درباره موجودی رودخانه‌ای که کودکان را به زیر آب می‌کشد و غرق می‌کند.

تولید مجموعه «تیم درمان» به نیمه رسید

مجموعه ۱۶ قسمتی «تیم درمان» به کارگردانی محمد عبدی‌زاده و تهیه‌کنندگی سیدمحسن جاهد، با تمرکز بر دغدغه‌ها، ترس‌ها و امیدهای کادر درمان تولید می‌شود. این مجموعه با الهام از خاطرات واقعی پزشکان و پرستاران، روایتی انسانی از فضای بیمارستان و چالش‌های حرفه‌ای و شخصی آنان ارائه می‌دهد. «تیم درمان» ساختاری اپیزودیک دارد و در هر قسمت، داستان بیماری تازه روایت می‌شود. عباس عبادی معاون پرستاری وزارت بهداشت، حسین کرمانپور رئیس روابط عمومی وزارت بهداشت و شروین بدو معاون درمان دانشگاه علوم پزشکی تهران از پشت صحنه این مجموعه بازدید کردند. این سریال به سفارش معاونت برون‌مرزی صداوسیما و وزارت بهداشت و با همکاری سازمان نظام پرستاری تولید می‌شود.

مهر

صحبت‌های یک کارشناس فرهنگی درباره حرف‌های لاله مرزبان

نباید توقعات مان از یک بازیگر را به جرم علیه او تبدیل کنیم

سعید الهی، تهیه‌کننده سینما با بیان این دیدگاه که «نباید توقعات مان از یک بازیگر را به جرم علیه او تبدیل کنیم»، از اظهارات لاله مرزبان در جشنواره ونیز به صراحت انتقاد کرد و گفت: به اعتقاد من، سخنان خانم مرزبان در شرایطی که کشور درگیر جنگ بود، نه تنها انتخاب هوشمندانه‌ای نبود، بلکه فرصت مهم یک تربیون بین‌المللی را نیز تا حد زیادی از بین برد. در شرایطی که جامعه با یکی از دشوارترین مقاطع خود مواجه است، انتظار از یک چهره فرهنگی این است که بداند کجا، چه چیزی و با چه ادبیاتی باید بگوید.

او افزود: وقتی یک هنرمند ایرانی در جشنواره‌ای مانند ونیز روی صحنه می‌رود، دیگر نمی‌توان گفت هر جمله‌ای که می‌گوید صرفاً یک حرف شخصی است و هیچ مسئولیتی متوجه او نیست. او نماینده رسمی جمهوری اسلامی نیست، اما به هر حال مخاطب خارجی، ایران و جامعه ایرانی را در کنار آن هنرمند می‌بیند. بنابراین طبیعی است که از او انتظار درک موقعیت و برخورد مسئولانه‌تری داشته باشیم.

الهی تصریح کرد: انتقاد من این نیست که چرا لاله مرزبان درباره زنان و آزادی صحبت کرده است. مسئله این است که آیا در آن شرایط، این مهم‌ترین حرفی بود که یک بازیگر ایرانی می‌توانست از آن تریبون بزند؟ آیا واقعاً هیچ مسئله مهم‌تری در ذهن ایشان نبود؟ آیا نمی‌شد حتی همان دغدغه را با ادبیاتی پخته‌تر و در کنار اشاره‌ای به رنج و نگرانی مردم ایران مطرح کرد؟ به نظرم پاسخ به این پرسش‌ها چندان دشوار نیست.

الهی ادامه داد: کشور در شرایط جنگی بود، خانواده‌های بسیاری درگیر اضطراب و نگرانی بودند و مردم با مسائل و آسیب‌های متعددی دست‌وپنجه نرم می‌کردند. در چنین وضعیتی، اینکه تمام ظرفیت یک تربیون جهانی را به یک مطالبه اجتماعی تقلیل بدهیم، به نظرم یک فرصت‌سوزی جدی است. هنرمند می‌تواند دغدغه شخصی خودش را داشته باشد، اما موقعیت اجتماعی و تاریخی سخنش را هم باید بشناسد.

وی در عین حال تأکید کرد: اما همین نقد نباید ما را به نقطه‌ای برساند که بخواهیم برای هنرمند تعیین کنیم چه بگوید و چه نگوید. جمله خانم مرزبان هرچقدر هم که از نظر من و بسیاری از مردم نابه‌جا، کم‌تناسب یا ناامیدکننده باشد، به خودی خود سخنی توهین‌آمیز یا مجرمانه نیست. اینکه یک هنرمند حرفی بزند که ما نمی‌پسندیم، جرم محسوب نمی‌شود.

الهی گفت: متأسفانه ما گاهی توقع داریم بازیگر، در چند جمله، همه مسائل کشور را نمایندگی کند؛

از جنگ و امنیت گرفته تا اقتصاد، خانواده، زنان، فرهنگ و هزار مسئله دیگر. بعد هم اگر جمله‌ای برخلاف انتظار ما گفت، چنان با او برخورد می‌کنیم که گویی مرتکب خطایی نابخشودنی شده است. وی افزود: اگر قرار است خانم مرزبان نقد شود، اتفاقاً باید نقد اصلی متوجه انتخاب و زمان‌بندی سخن او باشد. ایشان می‌توانست از یک فرصت کم‌نظیر برای طرح تصویری عمیق‌تر از جامعه ایران، رنج مردم، ایستادگی خانواده‌ها و حتی دغدغه‌های زنان ایرانی استفاده کند. اما این فرصت به بیان یک مطالبه محدود شد و به نظر من، این انتخاب، از یک چهره فرهنگی در چنین جایگاهی انتظار نمی‌رفت. او ادامه داد: با این حال، من با تبدیل این اشتباه یا انتخاب نامناسب به یک پرونده اخلاقی و سیاسی موافق نیستم. ما باید آن قدر اعتماد به نفس فرهنگی داشته باشیم که اجازه دهیم هنرمندان حرف بزنند و در مقابل، منتقدان هم حرف آنها را نقد کنند. نباید به بهانه این سخن، آزادی اظهارنظر یک بازیگر را زیر سؤال برد. هنرمند باید مسئولیت سخنش را بپذیرد و جامعه نیز حق نقد آن را دارد، اما این نقد نباید به جرم‌سازی علیه دیگری منتهی شود.

لاله مرزبان اخیراً جایزه بهترین بازیگر زن جشنواره فیلم ونیز را برای فیلم «مراقب» دریافت کرد که صحبت‌هایش در مراسم دریافت جایزه با حاشیه‌ها و انتقادهایی مواجه شد.

ایستا

